

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

Europlantofada

SENTÈNCIA • El Tribunal de la UE dicta que Junqueras tenia immunitat com a eurodiputat, en un dur revés al Suprem espanyol

DEMANDA • ERC exigeix la llibertat immediata de Junqueras i que s'anul·li el judici de l'1-O

CONSEQÜÈNCIA • La decisió obre la porta que Puigdemont i Comín siguin aviat eurodiputats

“ La justícia ha arribat des d'Europa. Nul·litat de la sentència i llibertat per a tothom!

El president, condemnat

COINCIDÈNCIA • El TSJC condemna Quim Torra a divuit mesos d'inhabilitació pel cas del llaç groc de la façana del Palau

A dalt, dirigents d'ERC celebrant la sentència. A baix, els de JxCat en videoconferència amb Puigdemont i Comín ■ Q.G. / EFE

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdis el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

VALORACIÓ GRATUÏTA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

NACIONAL P22

Relleu en la propietat d'El Punt Avui

El periodista Joan Vall Clara, fins ara conseller delegat, adquireix la majoria de les accions de l'editora del diari

COSTA 1962

Moda home-dona

Sant Josep, 52 - Tel. 93 798 61 03
www.costa1962.com

MATARÓ

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Andreu Pujol

Baixada d'impostos

Aquest dilluns el govern de la Generalitat i els comuns van anunciar que havien arribat a un acord per a una reforma fiscal de cara a garantir l'aprovació dels pressupostos de l'administració catalana. Llegint els titulars de diversos mitjans de comunicació, es podria arribar a pensar que es tracta d'una puja dels impostos, generalitzada i sense escrúpols, a tota la població catalana. Una mena d'apocalipsi fiscal que destruiria milers de llars i les empenyeria a la misèria més absoluta. El senyor jubilat que es fa la tarda més passable mirant la televisió pública queda esparverat amb la indignació catastrofista de Pilar Rahola: ¿com s'ho faran els seus nets, que prou feina tenen a viure enllaçant contractes temporals, per suportar aquestes càrregues desproporcionades? La treballadora que de bon matí fa camí cap a la fàbrica, para en un bar a fer un cafè, obre un diari i pensa que on anirem a parar, que ja resulta-

205.000 contribuents, entre els que tenen les rendes més minses, veuran com els abaixen els impostos i la majoria no tindran cap canvi

rà impossible arribar a final de mes. Diuen així les capçaleres: "La Generalitat i els comuns pacten la pujada de diversos impostos i creen un tribut nou", "Govern i comuns, a prop d'acordar pujades d'impostos", "els experts alerten que la pujada fiscal incentiva canvis de domicili"... Si està de sort enganxarà la columna de la Rahola titulada "Pujada d'impostos", on continua insistint en allò que esbombava iradament dos dies abans a través de la pantalla. Però quina és la realitat quan t'apropes als números concrets? Resulta que 205.000 contribuents, entre els que tenen les rendes més minses, veuran com els abaixen els impostos i que la grandíssima majoria no tindrà cap modificació en el seu IRPF. Encara que sigui per estadística i probabilitat, és previsible que el lector o l'espectador estigui entre aquests paràmetres i no pas dins el grup reduït que veurà lleugerament incrementada la seva tributació. Deixem-ho aquí, només per pensar una mica al servei de quins interessos s'escriu.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La ganiveta

Els parlava abans-d'ahir de Terenci Thos i Codina, jurisconsult, polític i escriptor de la primera Renaixença, avui només recordat a Mataró perquè, amb el seu germà Silví, té un carrer i un institut a nom seu a la ciutat on va néixer. Deia que és l'autor d'un poema patriòtic titulat *La ganiveta*. Un parell de lectors s'han posat en contacte amb mi per si els puc servir més notícies de la composició. En aquests casos dono per fet que el llegidor interessat trobarà el que busca a les xarxes socials, on hi és tot. *La ganiveta* de Terenci Thos i Codina hi figura. Ara, també entenc que hi ha gent que no és dúctil amb els ginyos que permeten penetrar i navegar per les xarxes. És el cas, suposo, dels dos lectors. El poema de Thos és llarguet. Té més de cent vint versos. No el puc pas reproduir sencer. Comença fent un panegíric dels catalans, gent laboriosa que ha tret rendiment d'una terra aspra i poc favorable. De seguida surt el pa. El tòpic segons el qual els catalans de les pedres en fem pans aflora. O no era un tòpic en època de Thos? O era un tòpic en formació que

“És una de les més abrandades composicions patriòtiques

Thos va contribuir a divulgar? No ho sé. Algú deu haver estudiat l'origen i l'antiguitat de l'asseveració. El cert és que ja que ha sortit el pa, Thos s'hi esplaia. Les dones de casa l'elaboren. No hi ha pa com el de la llar. El del veí ja és amarg. El pa és cuit. És presentat a taula. L'avi mana llescar-lo. Aquí comença el drama que s'entreu des de la primera estrofa i que justifica el to abrandat de tota la poesia: l'eina de tallar-lo, la ganiveta, està encadenada –engrillonada, diu Thos amb gran plasticitat– a la taula. La maniobra de tallar el pa és possible, però és fruit d'una humiliació. De part de qui? “Fe-

lip Quint, gabatx de mena,/ be t'en pots ben titular:/ per posarte una corona/ vas teni'ns qu'endogalar...” El primer Borbó ha fet acte de presència. Thos no el deixa anar: “Nostra pobra Catalunya/ com la vares maltractar!/ Tos saions l'agarrotaren,/ nostres furs varen cremar.” Quan sembla que s'enfila buscant arguments de més envergadura, torna al ganivet: “fins y tot la gavineta/ ens la van engrillonar!.../ No us migreu; ja vindrá l'hora/ de poderla deslliurar.” I hi insisteix fins al final: “Aquella eyna benehida/ que'ns tallava sempre'l pa,/ que'l besavi del nostre avi/ d'un besavi va heretar,/ al bell caire de la taula/ ab cadena ens van fer mar:/ aquell dia desfermarla/ tots á l'una vam jurar.” M'hi fixo: Thos no la va titular *La ganiveta* sinó *¡Visca la ganiveta!* És del 1885.

L'historiador Jaume Vellvehí va exhumar la poesia fa uns anys. Suposo que des de llavors es troba en les antologies de literatura patriòtica. M'estranya que ningú no hi hagi posat música, que no sigui un himne. Em limito a divulgar Terenci Thos i Codina, un desconegut que no ho hauria de ser.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/3iwxdw>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

La doctrina Junqueras

La sentència dictada ahir pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea en relació amb la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat és una brutal garrotada jurídica al Tribunal Suprem i al sistema judicial espanyol. Les conseqüències directes són aplicables evidentment, sobre el president d'ERC, que hauria de ser posat en llibertat, amb l'anul·lació d'una sentència dictada sobre la base de la vulneració del dret fonamental de representació política d'un eurodiputat. En segon lloc hi ha les derivades que pugui tenir en el cas del president Puigdemont i Toni Comín, que també podran accedir a l'escó del Parlament Europeu gràcies a aquest procediment impulsat per l'advocat de Junqueras, Andreu van den Eynde. Però la sentència es pot qualificar d'històrica i va molt més enllà perquè genera jurisprudència general i permetrà evitar que cap altre estat membre de la UE

“Ha nascut la doctrina Junqueras sobre el respecte a la immunitat dels eurodiputats

pugui vulnerar drets fonamentals d'eurodiputats com ha fet l'Estat espanyol. És el que ja podem anomenar a partir d'ara la doctrina Junqueras sobre el respecte a la immunitat dels eurodiputats. El Tribunal de Luxemburg deixa absolutament clar que un ciutadà adquireix la condició de membre del Parlament Europeu des del moment de la proclamació dels resultats de les eleccions. I gaudeix, des d'aquest moment, de la immunitat

pertinent que impedeix aplicar-li cap procediment judicial sense el previ permís de l'eurocambra. Per tant, el Suprem va sentenciar Junqueras obviant que existia la immunitat. Que a sobre, en ple revés històric, la justícia espanyola hagi fet coincidir la sentència d'inhabilitació del president Torra per una simple pancarta de reivindicació dels drets fonamentals és absolutament patètic. Finalment, la sentència del TJUE tindrà també impacte polític. El govern espanyol va emetre ahir un ambigu comunicat i haurà de definir-se clarament a favor de fer efectiva la regressió de la repressió judicial. Per exemple mitjançant l'advocacia de l'Estat. Luxemburg és una oportunitat i una pista d'aterratge perquè el PSOE admeti l'error que ha suposat la judicialització del conflicte polític. En cas contrari, ERC ja ha deixat clar que la investidura difícilment tirarà endavant. Pedro Sánchez tria.

EDITORIAL

La justícia espanyola, en qüestió

Potser, com ja han fet durant el procés judicial per l'1-O, el Tribunal Suprem espanyol intentarà de nou retorçar la llei i buscar qualsevol esclatxa legal, però, davant la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'ahir no hi haurà d'haver cap opció més que no fos la posada en llibertat immediata del president d'ERC, Oriol Junqueras, i l'anul·lació de l'excessiva condemna a tretze anys de presó. La sentència europea, que també obre la porta al fet que el president Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín puguin assolir finalment la condició d'eurodiputats, és una plantofada en tota regla al Tribunal Suprem i a la justícia espanyola en general, capficada com ha estat aquests últims temps a conculcar, movent-se al límit de la llei, els drets dels polítics catalans, elegits, primer al Parlament de Catalunya i al Congrés i, finalment, al Parlament Europeu, amb el suport de milions de persones. Una plantofada també a l'estratègia dels principals partits polítics espanyols, amb el PP i el PSOE al capdavant, que van optar des del principi a judicialitzar un problema polític que només podia i pot tenir una solució política. El tribunal europeu deixa també en evidència l'antic president del Parlament Europeu, Antonio Tajani, que va fer tot el possible per impedir l'accés als seus càrrecs d'eurodiputats de Puigdemont i de Comín.

I en una coincidència gens innocent, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va fer pública ahir la sentència que inhabilita 18 mesos el president de la Generalitat, Quim Torra. Una condemna sense cap justificació i totalment excessiva que sembla respondre més a una voluntat de càstig, en la dinàmica de la justícia espanyola dels últims temps.

De reüll

Marta Monedero

Blanca Portillo

La interpretació de Blanca Portillo és el pal de paller del muntatge *Mrs. Dalloway* dirigit per Carme Portaceli al Teatre Nacional. L'actriu omple de matisos el trànsit d'emocions que amaren la protagonista de l'obra original de Virginia Woolf. Se n'ha de saber molt, per baixar a la platea de la Sala Gran com ho fa Portillo i convidar els espectadors a la festa que Clarissa Dalloway organitza a casa seva. L'actriu modula amb encert el personatge d'una dona casada que recorda somnis i amors de joventut en un espectacle sobre el feminisme,

El TNC estrena 'Mrs. Dalloway'. Tanquen La Vilella i el Capitol

les il·lusions perdudes, el poder de les aparences i el suïcidi. Una obra que llueix en les escenes dels soliloquis però que perd puntada quan aparca el fil del monòleg i es torna coral. La producció talla XL s'ajusta a la magnitud de l'escenari del TNC malgrat que no ajuda a trobar el to d'un muntatge presentat

com un dels grans títols de la temporada al teatre de les Glòries. Malauradament, enmig de l'efervescència de *Mrs. Dalloway*, a Barcelona aquests dies es van tancant teatres. Els dos últims, La Vilella i el Club Capitol, suposen un nou episodi en la pèrdua de l'oferta cultural. Dues baixes importants perquè –a cada bugada perdem un llençol– s'afebleix l'ecosistema teatral. Sembla mentida que costi tant d'entendre que la cultura no és un luxe sinó una necessitat i que perquè els teatres (les llibreries o les sales de cinema) no tanquin cal més suport des de tots els àmbits.

La cara de la notícia

Manuel Marchena

Càrrecs i honors a la injustícia

La plantofada del Tribunal de Justícia de la Unió Europea al Suprem és històrica. No pot ser ni més clara ni més sonora. El més alt tribunal europeu ha sentenciat que Manuel Marchena va vulnerar els drets polítics d'Oriol Junqueras quan no el va deixar sortir en llibertat per acreditar-se com a eurodiputat i quan el va sentenciar sense haver demanat abans permís al Parlament Europeu per jutjar-lo. Mentrestant, Marchena no para de rebre a Espanya honors i càrrecs.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Minicimera

Quim Torra i Pedro Sánchez se citen avui a Pedralbes en una trobada en què també hi seran Pere Aragonès, Elsa Artadi, Meritxell Batet i Carmen Calvo.

10
anys

Any històric

El Barça guanya el mundial de clubs i culmina un any històric amb sis títols. Pedro i Messi fan possible la remuntada a Abu Dhabi.

20
anys

Successió a CiU

El líder d'Unió Democràtica de Catalunya, Josep Antoni Duran i Lleida, fa una crida a CiU per no caure en una guerra de successió.

Full de ruta

Imma Merino

Tebas

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Tot esperant Godot

Javier Tebas és el colossal representant de l'extrema dreta espanyola a La Liga, en la qual exerceix com a president des de l'any 2013 quan, amb el consentiment dels clubs participants, va ser renovat fa dos dies (coincidint pràcticament amb el recent Barça-Madrid) en el càrrec en no presentar-se més candidats a l'elecció. Tebas és qui ha organitzat els horaris de la competició d'acord amb els interessos televisius, però concedint-se la possibilitat de multar els clubs que no omplin les grades més visibles en una retransmissió: com si la funció dels espectadors dels camps de futbol, sense considerar les seves preferències pel que fa als horaris dels partits i comptant amb la submissió dels clubs a través de la paga corresponent a la venda dels drets televisius, fos la de convertir-se en figurants perquè els telespectadors no es facin una mala imatge de La Liga. Tebas també és qui ha manat que, a peu de camp, els periodistes només puguin preguntar als futbolistes qüestions relacionades amb el partit de La Liga.

Veient això no ha d'estranyar que l'organisme presidit per aquest advocat tan sensible a la llibertat d'expressió hagi ordenat que en la retransmissió del Barça-Madrid, a càrrec de Mediapro, no es fessin visibles les protestes del Tsunami Democràtic, en relació amb els presos polítics catalans, o una reivindicació tan discreta com és demanar diàleg a l'Estat espanyol. I és per això que, després que els serveis de seguretat arrabassessin als aficionats els cartells de l'*Spain sit and talk* i unes carretes força lletges de Messi a l'entrada del Camp Nou, en el moment en què unes pilotes van saltar a la gespa i van provocar la interrupció momentània del partit, es van mostrar unes imatges capturades des d'un dron que mostraven l'estadi des de ben lluny. Aquest és el control de les imatges al segle XXI. I, en contra d'una vindicació democràtica, pot ordenar-ho algú en sintonia amb un poder determinat que, en canvi, és capaç de demanar que se sigui tolerant amb els que no ho són. Recordem que, davant la negativa del Rayo Vallecano, pressionat per l'afició del club, d'incorporar l'ucraïnès Roman Zozulya, Javier Tebas va dir: "El Rayo no vol nazis, i si demà un club no vol jugadors homosexuals?" S'ha de ser molt fatxa per comparar unes persones amb aquelles que les voldrien aniquilar. I tornarem a dir-ho: s'ha suspès un partit per haver cridat "nazi" a algú que sembla vantar-se de ser-ho després de milers de crits racistes, masclistes i homòfobs. *Esto es La Liga*.

Escriu aquest comentari abans de saber res del Tsunami. Vull dir, abans de veure què significa aquest substantiu aplicat a alguna cosa que ha de passar avui, abans del clàssic. També avui, estem amb el cor petit esperant què dirà el Tribunal Europeu de Drets Humans sobre el cas Junqueras, que ha de ressonar a tota l'Europa democràtica. Què més? Esperem la investidura del president en funcions Pedro Sánchez. L'esperem envoltats del soroll dels tambors, de les xerrameques, dels "debats". Mentrestant... soc sota el xàfec que cau pel cap de l'estimada Esquerra Republicana i que ve des de diverses tempestes unides fins a formar un cicló, important, que pot dur, també, al gran Tsunami.

ESPERAR GODOT, com és ben sabut, és viure sense saber què ha de venir. Els humans sembla que sempre esperem Godot. D'entrada, no sabem què serà de la nostra vida de demà mateix, del moment immediat que vivim. Esperem el món de les emocions amoroses, les espirituals, les estètiques, les emo-

cions de tot allò que en realitat no existeix i que pertany a la revolució cognitiva, la que ens permet imaginar un món invisible, un món que no existeix si no és en la nostra ment col·lectiva. (Noah Harari, *Sapiens, una breu història de la humanitat*). Ens permet imaginar les pàtries, les nacions, la pertinença a qualsevol grup, a l'associació excursionista, a l'Assemblea de les Nacions, a l'Assemblea Nacional Catalana. L'autor anomena aquesta capacitat la revolució del coneixement (em permetreu que em recordi l'arbre de la ciència del Bé i el Mal, que per alguna cosa el científic pertany a la cultura jueva que, al seu torn, és també una imaginació).

ESPEREM LA MÉS ESTRANYA de les esperances, el Tsunami. Un ens sense consistència, sense personalitat, tan surrealista que porta de corcoll la inamovible fe castellana, tan eterna que sembla que es remunta a abans del primer soldat que va agafar una espasa i un escut i començà a empaitar moros, terra buida avall.

No puc deixar d'anar a raure de cop a l'espera de les repúbliques catalanes que ens han ennuolat la ment des de temps ençà. Una República que un gran dictador assassí de tota imaginació aliena assassinà: *alcaldes dels ajuntaments, escollits democràticament, *el nostre president. Assassins inspirats per ments pertorbades per una mena de fe en una Espanya que és i serà des dels inicis del temps –hi hagué inici del temps?

NO SABEM, ara mateix, res de res. No més que, al Princesa Sofia, arriben els "homo deus", que viuen intentant introduir pilotes dins una xarxa teixida per a ser penetrada amb les màgiques vaselines de Messi.

ESPEREM GODOT, com podem deixar d'esperar? Com podem abandonar aquell projecte d'una República catalana que, amb altres pobles republicans, serà l'embrió d'una Europa confederada? De repúbliques confederades per països ofegats ara mateix sota els estats Monster. Godot.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Els perills en els adolescents

■ Tinc una gran preocupació per les conseqüències que s'estan produint en els adolescents fruit de la permissivitat en el consum d'alcohol i estupefaents. És ja un problema social perquè els caps de setmana sol donar-se el que s'anomena afartament (*binge drinking*) d'una manera descontrolada. Cal advertir a aquests xavals i xavales, i fer-los-en responsables, que el consum intermitent d'alcohol i de drogues causa danys cerebrals amb alteracions de la conducta i de la memòria. Del que facin en aquests anys d'adolescència dependrà el seu futur. A més, té unes conseqüències greus associades a conductes de risc: violències, accidents de trànsit, sexe, i fins i tot suïcidis. Els pares i/o tutors hi han d'intervenir fomentant un oci en què s'estigui en família, fixar horaris de sortides raonables. També co-

neixent els amics amb qui es relacionen, procurant que es reuneixin a casa. El més important és parlar amb ells i procurar entendre les seves accions.

CRISTINA CASALS MASSÓ
Esplugues de Llobregat (B. Llobregat)

Què ens espera?

■ L'instint de supervivència de l'espècie humana sempre ha buscat fer les tasques més fàcils i que tot sigui el més còmode possible. Ara bé, a quin punt s'ha arribat? Estem en un moment en què les noves tecnologies s'han apoderat de les nostres ments i de la nostra vida. Els més joves ja s'han adaptat des del primer instant a tenir una pantalla al seu davant. D'aquí a uns anys, quan tota la població depengui de la tecnologia, estarem preparats per sobreviure si mai s'acaba aquest fenomen? Sabrem comunicar-nos sense mòbils o buscar informació sense els ordinadors? Arribarà un dia que

tots els individus estarem hipnotitzats com un ramat de zombis sense rumb. Perdrem tot el que hem guanyat.

ROGER FLOREZ GARCIA
Xerta (Baix Ebre)

Riu Besòs

■ Vergonya, indignació, tristesa, impotència, i no em poso a plorar i em continc per no llançar una maledicció als responsables. Això és el que sento com a veí de Montcada i Reixac amb més de 75 anys de residència al saber el desastre mediambiental que ha succeït a Montornès i que afecta i afectarà en molts anys tot el medi natural, i més, del tram de la conca baixa del riu Besòs fins al mar, inclòs. Recordo els anys de la infantesa, quan em banyava a les basses del riu i també col·lia granotes i serps que guardava en formol. També recordo, com a exregidor, la gran polèmica als anys 1970-80 amb motiu d'uns abocaments incontrolats que pro-

vocaren masses d'escuma i olors que obligaren a fer actuacions d'emergència. Avui, al segle XXI, tornem a ser-hi, un desastre ambiental, quan ens haviem fet la il·lusió que el riu tornaria a ser un riu amb vida.

Pregunto: quants casos més han de succeir per tal que es prenguin les mesures de prevenció i protecció integral dels nostres rius? Com és possible que un potencial polvorí químic estigui prop d'una llera i, a més, l'empresa responsable sigui reiterant en infraccions. No cal que demanem responsables. En som massa. Potser tots nosaltres per la nostra deixadesa mediambiental. Només em queda un bri d'esperança, que les generacions properes siguin més conscients de la importància de cuidar el medi natural i fer realitat una de les fites que com a escolta he desitjat tota la vida: fer un món millor encara que no el pugui veure.

ESTEVE RECASENS FREIXAS
Montcada i Reixac (V. Occidental)

La frase del dia

“La justícia ha arribat des d'Europa; s'han vulnerat els nostres drets i els de dos milions de ciutadans”

Oriol Junqueras, PRESIDENT D'ERC

Tribuna

Manuel Castellet. Professor emèrit de la UAB

‘Sí, señora, España mejora’

En la cultura popular de molts països és freqüent la frase “La història es repeteix”. Fins hi tot l'hem llegida en la producció escrita d'algun reconegut historiador i, si repassem la historiografia catalana, podem trobar situacions diverses que semblen voler corroborar-ho. Dos exemples dels darrers cent vint anys, que ens toquen de ple, són els moments àlgids del catalanisme, en les seves diferents versions al llarg d'aquest període, i les derrotes, de curta o llarga durada, d'aquests ressorgiments.

A PRINCIPI DEL SEGLE XX, l'obra vivificadora d'Enric Prat de la Riba, primer com a president de la Diputació de Barcelona i després de la Mancomunitat de Catalunya, va impulsar la cultura, l'educació, la indústria i l'organització del país amb tant ímpetu que semblava que no hi havia retorn possible; però el poble català i el seu president, Josep Puig i Cadafalch, foren humiliats i vexats per la dictadura del miliar Miguel Primo de Rivera, amb la connivència del rei d'Espanya Alfons XIII.

A LA DÈCADA DELS ANYS TRENTA, l'esclat d'optimisme i d'il·lusió que va suposar el triomf republicà a Espanya l'any 1931, la figura del president Francesc Macià, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any següent i l'ingent treball del govern català en poc més de quatre anys efectius, havien de conduir a la creació d'un nou estat o a una relació confederal amb la República Espanyola. Però l'aixecament militar del general Francisco Franco, la posterior derrota de l'exèrcit i del govern republicà, l'exili de centenars de milers de catalans i la persecució i repressió amb presó i mort de gent de tota mena, havia de ser per als revoltats el cop definitiu als anhels polítics dels catalans. El resultat immediat: el president de la Generalitat capturat a la Bretanya francesa

per la Gestapo alemanya i el policia de l'ambaixada d'Espanya a França, Pedro Urraca, amb el posterior afusellament a Montjuïc sense cap judici amb garanties; i diversos consellers de la Generalitat empresonats a la França de Vichy, pendents d'una sol·licitud d'extradició presentada pel govern espanyol (quan era ministre d'Afers Exteriors Ramón Serrano Suñer, cunyat de Franco), que en cas de ser concedida els hauria dut a tots al mateix final que el seu president.

AQUESTA SITUACIÓ dels anys 1940 i 1941, que centrarem aquí en la figura del llavors conseller de Cultura de la Generalitat, Ventura Gassol, es torna a repetir ara. Espanya en demanava l'extradició el mes de febrer del 1941, acusant-lo literalment de “provocar direc-

“Espanya també va demanar dos cops l'extradició del conseller Ventura Gassol el 1941, però la Court d'Appel d'Aix-en-Provence el va alliberar. Llavors es va acusar falsament, igual que es fa ara

tamente el asesinato, seguido de efecto, del Obispo de Barcelona, Dr. Irurita”. La documentació presentada al govern francès no era la que corresponia segons el tractat d'extradició entre Espanya i França, la qual cosa fou comunicada a l'ambaixador espanyol, José Félix de Lequerica, perquè ho trametés al seu govern, que va tornar a presentar la petició d'extradició uns mesos després. Ventura Gassol fou empresonat a Aix-en-Provence i, el 15 de setembre d'aquell any, el tribunal corresponent (la Court d'Appel, Chambre des Mises en Accusation) va dictar una sentència desfavorable a l'extradició, amb una argumentació jurídica molt sòlida, en la qual no hi manca que el tribunal havia pogut constatar a l'estrada que el bisbe suposadament assassinat, anys després, encara era viu. La sentència desfavorable era inapel·lable i obligava el govern francès. Gassol tornava a ser un home lliure a França.

NO ELS SONA TOT AIXÒ? No els recorda Brussel·les i Schleswig-Holstein? No és cert que la història es torna a repetir ara? En el fons, les situacions són totalment anàlogues, només que a l'Espanya actual, “estado de derecho con democracia plena” –com diria la flamant agent de propaganda, la secretària d'estat de l'Espanya Global, Irene Lozano–, ara no s'acusa falsament d'assassinat, sinó que s'acusa falsament de rebel·lió (o de sedició, o del que convinguí) i, en el cas de ser concedida l'extradició, ara no s'afusellaria, sinó que “només” se'ls deixaria podrir a la presó.

COM VA DIR aquella vella, i encara bella, dama que freqüentava la cort dels Borbons a Madrid, “Sí, señora, España mejora”. Potser sí, però el rei va acabar com va acabar i Espanya, de canviar, no canviarà mai. La història a Espanya se seguirà repetint. Encara som a temps d'escapar-nos-en.

De set en set

Josep Maria Casasús

Catalanòfils

Gent d'arreu del món estima molt Catalunya tot i haver nascut i viure en altres nacions. Destaquen intel·lectuals que

aprengueren català i abracen la nostra cultura. A un d'ells, el geògraf francès Pierre Deffontaines, l'IEC li ha dedicat fins avui una exposició de dibuixos i llibres amb motiu del 125è aniversari del seu naixement. El 1975 va escriure *La Méditerranée catalane*, una síntesi de geografia integral que comprèn l'arc que va del Rosselló al sud valencià i la mar comuna a les illes Balears i l'Alguer. Aquesta Mediterrània catalana, deia el professor Deffontaines, és “el

La lleialtat d'algunes persones vingudes de lluny és més ferma que la de molta gent d'aquí

país més visitat del món”. Ell el va descriure com si l'observés des de l'espai marítim; i en va dibuixar topants muntanyencs poc fressats pels turistes, com el poble de Llessui, el més alt de la vall d'Assua, en el Pallars Sobirà. Un altre catalanòfil, el diplomàtic Ambler Moss, que escriu i parla català, es presenta com un ambaixador nord-americà a Catalunya en el subtítol del llibre (*Quatre*) barres i estrelles que publicà el 2006. L'amic Xavier Ciurana el guià per Catalunya des que el 1964 va arribar a Barcelona de vicecònsol dels Estats Units. Des d'aquell lloc feu costat a la causa de les llibertats ofegades per la dictadura espanyola. El 2014 signà amb altres personalitats mundials el manifest *Deixin votar els catalans*. De Miami estant llegeix premsa catalana. La lleialtat d'algunes persones vingudes de lluny amb una societat i una cultura que van veure patir és més ferma que la de molta gent nascuda aquí.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El balanç dels disturbis al Camp Nou

Seixanta-quatre persones van resultar ferides i deu van ser detingudes

Canadell passa balanç de l'any

La Cambra de Barcelona proposa quotes voluntàries als seus associats

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras, immunitat Torra, condemnat

FET El tribunal europeu sentència que el president d'ERC tenia immunitat com a eurodiputat electe quan el Suprem el va retenir i més tard el va condemnar **MÉS** El TSJC dicta un any i mig d'inhabilitació per al president Torra, que hi presenta recurs

Emma Ansola
BARCELONA

Nou episodi de judicialització de la política catalana, que aquest cop inclou una sentència del tribunal europeu que, a més de crear jurisprudència, suposa una clatellada d'extrema gravetat al sistema judicial espanyol amb conseqüències, ara per ara, imprevisibles. La vulneració de drets fonamentals afecta l'exvicepresident destituït pel 155 i líder d'ERC, Oriol Junqueras, condemnat a 13 anys de presó pels fets d'octubre del 2017.

D'altra banda, ahir mateix, el Tribunal Superior de Justícia Catalana (TSJC) també va escollir aquesta data, ja marcada des de fa mesos en vermell per la justícia europea, per anunciar la condemna d'un any i mig d'inhabilitació per al president de la Generalitat, Quim Torra, per haver desobeït l'ordre de despenjar del balcó de la Generalitat una pancarta que reclamava la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats en plena campanya electoral. Torra ja va anunciar ahir que recorrerà contra la sentència al Suprem a través de dues vies paral·leles en què, d'una banda, torna a plantejar la recusació

Les frases

“La sentència és una porta oberta a la desmesura, l'autoritarisme i contra la llibertat d'expressió”

“Mentre Europa és un exemple de justícia, Espanya continua en el camí de la repressió”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

dels membres del tribunal que el van jutjar, pel fet de tractar-se de membres de designació política per a un judici que consideren de contingut polític, i un recurs de cassació contra el delictes de desobediència

La immunitat de Junqueras obligava llavors al seu alliberament

del qual l'acusen. D'altra banda, Torra també demanarà un pronunciament del Parlament sobre la situació política. “No serà un tribunal amb motivacions polítiques qui decideixi la meua inhabilitació”, va argumentar en

una declaració des de la galeria gòtica del Palau de la Generalitat.

I totes dues notícies van arribar enmig d'una sessió parlamentària a la cambra catalana en què, un cop més, es va trobar a faltar una unitat estratègica davant les actuacions judicials, ja que JxCat, el grup pel qual Torra és diputat, es va quedar sol demanant la suspensió del ple com a mostra de rebuig a la primera condemna a un president en actiu. Posteriorment la junta de portaveus denunciava que la inhabilitació de Torra “vulnera” la sobirania del Parlament.

Quant a Junqueras, la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea dictamina que el

republicà ja tenia immunitat des del mateix moment en què la Junta Electoral va donar per bons els resultats d'Espanya i, per tant, i contràriament al que va decidir el Suprem, el president d'ERC hauria d'haver estat posat en llibertat –llavors estava en presó provisional– i li haurien d'haver permès recollir l'acta de diputat. Finalment aquesta condició d'immunitat obligava el Suprem a sol·licitar el suplicatori a la cambra europea abans d'emetre cap sentència o, com a mínim, a conèixer el parer del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre la situació judicial de Junqueras, tal com precisament el mateix òrgan que dirigeix

L'APUNT Casualitats

David Brugué

Ves per on, les casualitats existeixen. Existeixen cada cop que es produeix un succés beneficiós per a l'independentisme. Aquell dia, casualitat, es produeixen detencions, hi ha escorcolls, s'obren causes o, la novetat, es fan sentències que puguin tapar la bona notícia per a l'independentisme. És una vella estratègia de propaganda que s'ha usat en tota guerra des de temps im-

memorials. La patacada judicial que suposa a la justícia espanyola la immunitat de Junqueras s'havia de tapar. Que els informatius estatals no hi donessin rellevància. I la millor manera que tenien era donar carnassa amb un dels personatges més vilipendiats pels unionistes: Quim Torra (amb perdó de Carles Puigdemont). Casualitats de la democràcia espanyola.

munne; nat

Manuel Marchena va sol·licitar sense esperar a obtenir la resposta.

La sentència europea deixa, a més, uns beneficiaris immediats: l'expresident Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín, que també van resultar escollits eurodiputats en les passades eleccions europees i no han pogut exercir des de l'escó per la negativa de l'Estat espanyol a atorgar-los les credencials. Ara, amb la immunitat parlamentària avalada per la justícia europea, caldrà veure si els dos exdirigents catalans poden assistir directament a la cambra europea a exercir d'eurodiputats o abans hauran de

El president d'ERC, Oriol Junqueras, a l'esquerra, i el president de la Generalitat, Quim Torra ■ EL PUNT AVUI

passar per Madrid, això sí, amb la immunitat sota el braç i esperant, donat el cas, que se'ls la respecti des de les institucions judicials espanyoles. "No tinc cap problema a anar a Madrid, a La Moncloa o a La Zarzuela", etzibava ahir mateix Puigdemont. De moment ahir mateix, el president del Parlament Europeu, David Sassoli, ja va aixecar la prohibició d'entrada a la institució que es va imposar a Puigdemont i Comín quan es va reactivar l'euroordre a l'octubre. Ara també caldrà esperar què fa la justícia espanyola respecte d'aquesta petició o si bé envia un suplicatori a la cambra europea per reclamar el processament dels dos eurodiputats. Pel que fa a les conseqüències de la sentència europea, el Suprem s'ha donat uns dies per estudiar-ne el contingut abans de complir-la, tal com ahir ja li van reclamar les institucions europees. El fet que Junqueras tingués immunitat i que no es demanés permís a la cambra europea per continuar amb el

processament podria arribar a implicar, segons alguns advocats, l'anul·lació, com a mínim, de la sentència per haver vulnerat el dret de representació política del llavors diputat electe Junqueras. La defensa ja ha demanat que se'l deixi en llibertat immediatament, i en els pròxims dies tornarà a plantejar la nul·litat de la sentència del procés.

Les dues sentències van provocar brots de protesta al carrer al llarg del dia. El més nombrós va tenir lloc davant de la seu de la Comissió Europea a Barcelona organitzat per l'ANC i Òmnium Cultural, en què hi eren presents Torra i el vicepresident del govern, Pere Aragonès.

Políticament la sentència europea no ha deixat indiferents els negociadors d'un futur govern a La Moncloa encapçalat pel líder del PSOE, Pedro Sánchez. Els republicans han suspès les reunions en espera que Sánchez i l'advocacia de l'Estat es pronuncin respecte de la sentència i la seva aplicació. L'executiu espanyol en funcions va assegurar que l'advocacia "està estudiant amb el degut deteniment la sentència i presentarà el seu escrit en els pròxims dies". Però també va advertir que la decisió "no analitza ni es pronuncia" sobre la sentència per la qual Junqueras està condemnat a tretze anys de presó. ■

11855412205480

Cada dia és Nadal a **PLATJA D'ARO**

Pista de Gel
Encesa de Llums de Nadal
Túnel de Llum i Espectacle Musical
Gran Sorteig de Nadal

www.platjadarro.com #platjadarro365

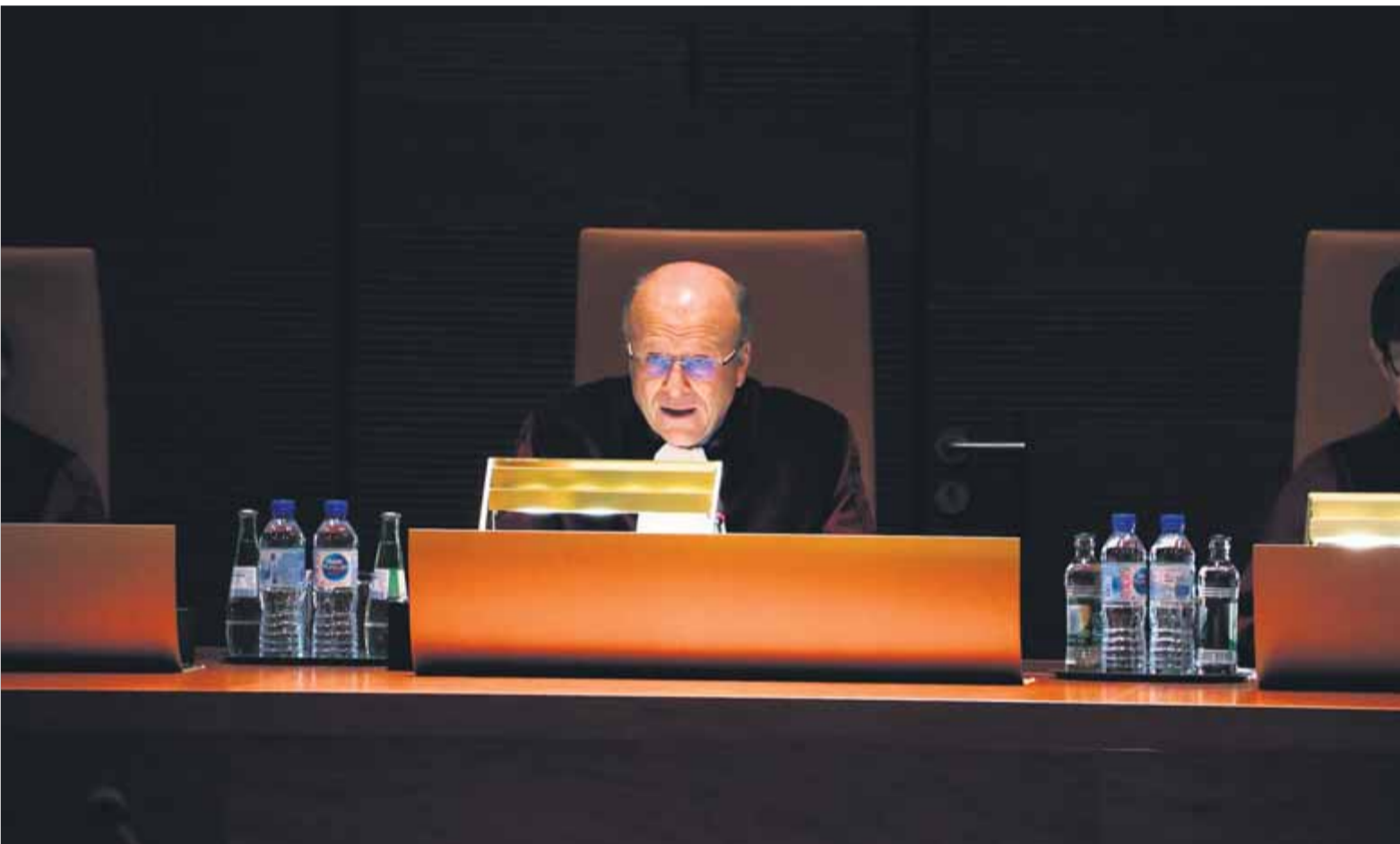

Activitats de Nadal a la Biblioteca
Animació Musical i Teatral de Carrer
Festes Populars, Quines i Concerts
Tió Gegant, Arbre de Nadal i Bústia Reial
Platja d'Aro Nadal Shopping
Mou-te per La Marató
Tallers Infantils i Tió a S'Agaró
Exposició de Diorames i Pessebres
Pessebre Vivent de Castell d'Aro
Parc Infantil de Nadal
Campament Reial
Cavalcada dels Reis de l'Orient

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sentència històrica del TJUE en el cas Junqueras

■ Luxemburg reconeix la immunitat del líder d'ERC i conclou que el Suprem l'havia d'haver alliberat perquè anés a Estrasburg ■ El jurament de la Constitució no era requisit per ser eurodiputat

El president del TJUE, Koen Lenaerts, es va encarregar de llegir ahir a Luxemburg les conclusions de la sentència sobre el cas Junqueras ■ ACN

Natàlia Segura Raventós

Luxemburg

L'alt tribunal de la Unió Europea va emetre ahir una sentència històrica que dona la raó als eurodiputats independentistes vetats per l'Estat espanyol Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín. Un esperat i imprevisible dictamen que finalment ha defensat el sagrat dret que atorguen les urnes per sobre de les prerrogatives dels estats a imposar requisits addicionals per accedir a l'eurocambra, com ara el jurament de la Constitució.

Però la decisió transcedeix el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol perquè també amplia la protecció dels membres del Parlament Europeu, inclús abans de l'inici del mandat. La resolució judicial sobre el cas Junqueras marca un abans i un des-

prés en el sistema electoral europeu.

Arran d'un recurs de Junqueras contra la negativa del Suprem a alliberar-lo a mitjan juny per fer el jurament de la Constitució que li permetria accedir a l'escó, Manuel Marchena es va veure obligat a preguntar al Tribunal de Justícia de la UE si la seva decisió va ser la correcta o li hauria d'haver concedit el permís penitenciari fruit de la seva immunitat.

Ahir, a primera hora del matí, Luxemburg enviava una resposta molt clara que queia com una bomba a Madrid: Junqueras era eurodiputat, tenia immunitat i el Tribunal Suprem l'havia d'haver alliberat o haver demanat permís a l'eurocambra per retindre-lo a la presó.

La gran sala del TJUE considera que el líder d'ERC "va adquirir la condició de membre de Parlament Europeu el 13 de

Les frases

“Els membres del Parlament Europeu gaudeixen d'immunitat abans que comenci el seu mandat”

“Junqueras va adquirir la condició de membre del Parlament Europeu el 13 de juny del 2019”
Sentència TJUE

“Insto les autoritats espanyoles competents a complir la sentència del TJUE”
David Sassoli
PRESIDENT DE L'EUROCAMBRA

L'eurocambra analitza si admet Puigdemont i Comín

La contundent sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre el cas d'Oriol Junqueras no deixa cap més opció a l'eurocambra que revisar ràpidament si ha d'acceptar als eurodiputats independentistes vetats per l'Estat espanyol.

Més de mig any després d'haver guanyat les eleccions europees a Catalunya, ara el Parlament Europeu, veient el que pensen els tribunals, es prepara per posar fi al vet i deixar entrar a la cambra els

electes de Junts, Carles Puigdemont i Toni Comín.

En una solemne intervenció al ple a Estrasburg, el president de l'eurocambra, David Sassoli, va comunicar als eurodiputats la "important" decisió del TJUE, que "afecta directament la composició" de la cambra. L'Itàlia va exigir a "les autoritats espanyoles competents" que "compleixin" aquest dictamen sobre la immunitat de Junqueras com a eurodiputat electe.

A banda, Sassoli també va encarregar als seus serveis jurídics, que han perdut el cas a Luxemburg, que "avaluin com més aviat millor" els "efectes sobre la composició del Parlament."

En altres paraules, reclama que determinin com i quan s'ha de permetre a Puigdemont i Comín ocupar l'escó. En espera de l'informe, l'Itàlia els ha aixecat la prohibició d'entrar a les instal·lacions, que va reinstaurar amb la tercera euroordre.

juny del 2019", quan el van proclamar electe i, com a tal, tenia dret a gaudir de protecció. El tribunal fa aquí una interpretació àmplia del règim d'immunitats atorgant aquest dret abans que comenci la legislatura europea, el 2 de juliol, per protegir els eurodiputats quan "es dirigeixen a la primera reunió" de l'eurocambra.

Aquesta immunitat implicava "l'aixecament de la mesura de presó provisional imposada", diu el TJUE. Però no per anar a jurar la Constitució, sinó per "desplaçar-se al Parlament Europeu" i agafar les credencials. Tanmateix, reconeix que el Suprem també tenia l'opció de demanar ràpidament a l'eurocambra la "suspensió de la immunitat", si el que volia era mantenir-lo a la presó. Però, en tot cas, el que no podia fer (i va fer) era deixar-lo engarjolat sense el consentiment del Parlament Europeu.

En mans del Suprem

Donat que les prejudicials són un mecanisme per aclarir la legislació europea als estats membres, el TJUE simplement trasllada a Madrid la seva interpretació per resoldre el recurs de Junqueras. No li diu què ha de fer ara. Però insinua que ha de valorar "els efectes associats a les immunitats" de Junqueras "en altres procediments", com ara el de la causa de l'1-O, per la qual va ser condemnat el 14 d'octubre.

A més, emfatitza que ho ha de fer respectant el dret europeu, el principi de "cooperació lleial" amb les institucions europees i la condició d'eurodiputat de Junqueras i la seva immunitat.

Constitució prescindible

Amb diplomàcia i elegància, el tribunal de la UE va eliminar ahir el jurament de la Constitució com a requisit per accedir a l'eurocambra. A diferència de l'advocat general, els magistrats no es van molestar a atacar aquesta pràctica, simplement van dir que només importa la proclamació dels electes (i no la llista definitiva que l'Estat enviava a Brussel·les amb els que juraven la carta magna). És a dir, que tira subtilment a la papereira aquest tràmit però evita ferir les sensibilitats espanyoles. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC inhabilita Torra un any i mig pels llaços al balcó

■ En la primera condemna a un president de la Generalitat en exercici, el tribunal li atribueix una “recalcitrant i reiterada actitud desobedient” ■ La suspensió no és imminent pel recurs al Suprem

Torra reaccionava ahir a la sentència europea que reconeix immunitat a Junqueras i a la del TSJC que l'inhabilita posant al balcó la bandera europea ■ ACN

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) condemna el president de la Generalitat, Quim Torra, a un any i mig d'inhabilitació per no haver acatat l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC) de despenjar el llac groc en solidaritat amb els presos polítics i exiliats del balcó de la Generalitat en el període previ a les eleccions del 28-A. En una condemna sense prece-

dents des de la recuperació democràtica a un president català en actiu, el tribunal feia pública la seva sentència poques hores després de saber-se que el Tribunal de Justícia de la UE (TJUE) considera que el Tribunal Suprem espanyol va vulnerar els drets de Junqueras, Puigdemont i Comín en no respectar-los la immunitat que van adquirir des del moment que van ser elegits eurodiputats. En la sentència contra Torra, el TSJC qualifica de “recalcitrant i reiterada actitud desobedient” la del president català respecte de l'ordre de la JEC de retirar el llac en el que qualifica d'una mostra de “la voluntat conscient i una disposició anímica inequívoca” del cap de l'executiu per contravenir les disposicions de l'autoritat electoral.

La sentència inhabilita Torra de qualsevol càrrec públic local, autonòmic, estatal o europeu, però no és ferma perquè permet la presentació de recurs davant del Tribunal Suprem

en un procediment que encara es podria allargar gairebé un any en cas que el president decidís esgotar-lo i no recórrer abans a la convocatòria d'eleccions anticipades.

Respecte a un dels arguments de la defensa de Torra, segons el qual la Junta Electoral no és una autoritat jeràrquicament superior al president de la Generalitat, la sala civil i penal del TSJC la invalida i afirma que sí que ho és perquè, en cas contrari, el

cap de l'executiu català “s'erigiria, llavors, en autoritat electoral, i dirimiria la qüestió, atribuïnt-se, doncs, funcions que de cap manera li són pròpies”.

La sentència, que imposa també a Torra una multa de 30.000 euros i el pagament de les costes del judici excepte les de Vox –acusació particular–, estableix que Torra va fer “ostentació pública” de la seva desobediència quan, li recorda, com a president de la Generalitat li correspon “la direcció i coordina-

ció del govern autonòmic”. La sala civil i penal rebutja qualsevol empara a l'actitud de Torra ni per la via de l'article del Codi Penal que permet incomplir ordres il·legals ni en nom del “dret fonamental a la llibertat d'expressió com a eix i pilar de les seves decisions”.

L'origen del cas és la denúncia de Ciutadans el 4 de març passat contra la presència al balcó del Palau de la Generalitat de la pancarta per la llibertat dels presos amb el llac groc. La denúncia del principal partit de l'oposició catalana va motivar l'ordre de la Junta Electoral de retirar els símbols considerats partidistes. Diu la sentència que Torra va presentar un escrit perquè es reconsiderés l'ordre tot i ser “coneixedor i plenament conscient del seu caràcter imperatiu i inexorable”. Aleshores la JEC va reiterar el requeriment de retirada de la pancarta en un termini de 24 hores i el president de la Generalitat va respondre amb una segona petició de reconsideració.

El TSJC recorda que Torra demanava el segon aclariment al mateix temps que aleshores portaveu del govern, Elsa Artadi, ratificava en públic que no hi havia cap intenció de retirar la pancarta. El 21 de març se substituïa la pancarta amb el llac groc per una altra amb el llac blanc però es mantenia la demanda de llibertat dels presos. Després d'una ordre de la junta als Mossos perquè es retirés la pancarta, va ser substituïda per una darrera que reclamava la llibertat d'expressió però no dels presos. ■

dyneff

El teu servei de gasoil

comandagasoil@dyneff.es
972 405 306 · 934 230 866
www.dyneff.es

1883574216824L

MENÚ GASTRONÒMIC DIARI
DINARS I SOPARS DE GRUPS I EMPRESSES
BANQUETS I CELEBRACIONS
PARC INFANTIL
RESTAURANT DES DE 1960
OBERT DE 8:30H A 23H TOTS EL DIES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem ha de respondre per la vulneració de drets

■ L'alt tribunal pregunta a les parts com aplicar la resolució del TJUE i la fiscalia ja li demana que mantingui Junqueras a la presó i l'inhabiliti ■ Torra vol que el TS preguntí a Europa pel seu judici "polític"

Mayte Piulachs
BARCELONA

"Estic content i orgullós que ja haguem constituït la doctrina #Junqueras, que serà un referent de protecció dels drets de tots els votants de la UE. Alhora estic esperant que la sentència del TJUE tingui els efectes que hauria de tenir: veure Junqueras amb la seva família altre cop." Piulava ahir el penalista Andreu van den Eynde, advocat de l'exvicepresident del govern i de l'exconseller Raül Romeva, hores després de saber-se que el Tribunal de justícia de la UE conclou que Junqueras tenia immunitat en ser escollit com a eurodiputat el juny passat, i, per tant, que el Tribunal Suprem ha vulnerat el seu dret a la participació política (art. 23 de la Constitució) i de llibertat personal, en no deixar-lo sortir per assumir l'acta. La fiscalia, però, ja va exigir ahir que Junqueras continuï tancat.

En totes les seves resolucions, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea deixa als tribunals estatals, en aquest cas el Tribunal Suprem espanyol, que compleixin la seva resolució com considerin més adient. És per això que ahir mateix el Suprem va informar que estudiarà amb "profunditat" el "contingut íntegre" de la sentència del TJUE, el qual deixa ben clar que el tribunal presidit pel magistrat Manuel Marchena va vulnerar els drets polítics del líder d'ERC en no permetre-li sortir de la presó per anar a la constitució del Parlament Europeu. L'alt tribunal espanyol també ha acordat donar un termini de cinc dies a la fiscalia, a l'advocacia de l'Estat a l'acusació popular de Vox i a la defensa de Junqueras perquè exposin el seu parer sobre com aplicar la sentència del TJUE.

Els quatre fiscals del Suprem (Javier Zaragoza,

Els magistrats Manuel Marchena i Andrés Martínez Arrieta, en el judici contra els independentistes catalans ■ EFE

Un dret superior al jurament de la Constitució

Amb la sentència, el TJUE fixa que el líder d'ERC, Oriol Junqueras, és europarlamentari des de la proclamació dels resultats de les eleccions europees del maig passat, feta per la Junta Electoral Central el 13 de juny del 2019. És a dir, que des d'aquella data tenia immunitat parlamentària, i també immunitat de desplaçament per anar a la constitució del Parlament Europeu. El 4 de juny del 2019, la de-

fensa de Junqueras va demanar al Suprem que li donés un permís per sortir de la presó per poder fer el jurament o promesa de la Constitució per obtenir l'acta. El Suprem ja li va donar permís el maig passat per prometre el càrrec al Congrés dels Diputats. En aquest segon cas, el Suprem li va denegar tot assegurant que ja s'havia acabat el judici i podria fugir a Brussel·les "on hi ha la casa de la Repú-

blica". Hi afegia que, si li permetia fer el primer tràmit de jurar la Constitució, fixada en la llei 5/1985, no podrien impedir-li després anar al Parlament Europeu, amb risc de no tornar. El TJUE, més garantista, ha conclòs que Junqueras ja era europarlamentari en ser escollit; és a dir, que no li calia jurar la Constitució i que no podia ser perseguit penalment sense el permís del Parlament.

Consuelo Madrigal, Fidel Cadenas i Jaime Moreno) ahir mateix van fer pública la seva resposta. Expressen que el TJUE indica que cal aixecar de manera immediata la mesura

cautelar de presó provisional a Oriol Junqueras per poder assistir al Parlament Europeu, al qual cal demanar el suplicatori per mantenir-li la mesura privativa de llibertat. Els fis-

cals hi afegeixen, però, que Junqueras va ser condemnat el 14 d'octubre passat a 13 anys de presó i 13 d'inhabilitació absoluta per sedició. I, que actualment "Junqueras no

està subjecte a cap mesura cautelar" perquè ja ha estat condemnat. Per tot això, els fiscals demanen al Suprem que s'executi "de manera immediata" la seva inhabilitació absoluta, que el Suprem va suspendre en espera de Luxemburg. I també que es comuniqui al Parlament Europeu la situació processal de Junqueras i es remeti la sentència contra ell perquè "perdi la seva condició d'europarlamentari".

Per la defensa, la sentència és nul·la perquè el Suprem hauria d'haver demanat primer l'autorització al Parlament Europeu per actuar contra l'exvicepresident d'ERC, al qual ha de deixar en llibertat. Per alguns juristes, com ara el catedràtic Jordi Nie-

va-Fenoll, el judici no és nul perquè les sessions van acabar el 12 de juny, un dia abans que Junqueras fos escollit diputat. Hi afegeixen que el Suprem sí que ha de demanar el suplicatori al Parlament Europeu per condemnar-lo.

D'altra banda, la condemna a divuit mesos d'inhabilitació al president de la Generalitat, Quim Torra, per desobediència per no haver tret els llaços grocs del Palau, comunicada ahir pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), no té cap efecte immediat, ja que —com va anunciar el seu advocat, Gonzalo Boye— aquesta resolució no és ferma i ara presentaran un recurs de cassació al Tribunal Suprem. Si la resolució fos ferma s'haurien de convocar eleccions i el vicepresident, d'ERC, Pere Aragonès, agafaria el timó del govern català de manera provisional fins a la contesa electoral. En aquest cas, el president Torra no en podria ser candidat.

L'advocat del president Torra, Gonzalo Boye, va assegurar ahir que en el recurs al Suprem també li demanaran que, com Junqueras, preguntí a TJUE cinc qüestions prejudicials vers el seu judici, que el TSJC va descartar de realitzar en assegurar que el penalista ho va formular en un moment processal, en les conclusions, no adequat. Les qüestions que reclama presentar Boye al TJUE fan referència a drets fonamentals que durant tota la instrucció del seu cas pel delictes de desobediència, i en el mateix judici, s'han vulnerat, segons el seu lletrat. Per exemple, exposa que s'ha vulnerat el dret a un judici just i a la imparcialitat del tribunal, que veu en qüestió per les opinions expressades en públic per algun dels tres magistrats contra Torra, o el fet que la instrucció de la causa l'hagi dut un jutge nomenat, tot i que fa més de deu anys, per partits que han expressat entre els seus objectius polítics treure'l del càrrec. Així mateix, l'advocat vol preguntar si una condemna seria correcte amb els principis de tipicitat, taxativitat i previsibilitat previstos en la Carta Europea de Drets Fonamentals, i també si una inhabilitació per a càrrec públic podria tenir cap implicació a escala europea. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont i Comín confien ser eurodiputats aviat

■ Donen per fet que agafaran les credencials, després que Sassoli encarregués ja un informe jurídic i els permeti entrar a la cambra ■ La defensa té deu vies activades i vol que es retiri l'euroordre

Òscar Palau
BARCELONA

“S’han violat drets fonamentals, i és urgent que se solucionin al més ràpid possible les nostres acreditacions com a eurodiputats.” Visiblement satisfets per la sentència del Tribunal de Justícia de la UE, el president Carles Puigdemont i l’exconseller Toni Comín compareixien ahir al vespre a la delegació del govern a Brussel·les per felicitar-se d’un dictamen que confien que d’entrada suposarà el seu reconeixement immediat com a eurodiputats, a més de l’alliberament de l’exvicepresident Oriol Junqueras. “Fa nou hores que Espanya té segregat un eurodiputat, i ja fa tard a alliberar-lo”, exigia Puigdemont, que veia com, just a la sortida, li notificaven que el president de la cambra, David Sassoli, havia aixecat el vet i ja els permet l’entrada; això sí, de

moment com a visitants.

I és que la sentència del Tribunal de Luxemburg sobre la situació de Junqueras obre de bat a bat un ventall de fins a deu opcions que l’estratègia jurídica de la defensa de Puigdemont i Comín, amb qui anaven coordinats, ha preparat en els últims mesos per tal que tots dos puguin també obtenir ara les credencials d’eurodiputat i se’ls vegi igualment reconeguda la immunitat. Totes elles, de fet –fruit de diversos escrits i demandes davant del mateix TJUE, el Parlament Europeu, el Suprem i fins i tot el TC– estaven pendents que les activés el pronunciament d’ahir, que segons exposava al migdia un dels advocats, Josep Costa, finalment és “claríssim” i no deixa cap “escletxa” oberta. “Els arguments que són a la sentència no els hem de rellegir perquè són els mateixos que hem presentat en les nostres deman-

Les frases de Puigdemont

“El Parlament Europeu pretenia que el vot de milions de ciutadans no valgués per a res. Avui la justícia ha dit que prou”

“Hi ha hagut una excel·lent coordinació amb l’equip jurídic d’ERC. Això no sols no trencarà les relacions, sinó que les reforçarà”

“Si l’Estat vol l’entrega hi ha un mecanisme (el suplicatori), i ens defensarem en aquest escenari. També el tenim treballat”

Fer política a Europa i citar-se a Perpinyà... i a Madrid

Puigdemont va remarcar que la sentència d’ahir obre “noves oportunitats polítiques”, i es dirigia tant a l’Estat com a les institucions europees per convidar-les a “fer reflexió i autocrítica”, i a “abandonar la repressió i la complicitat per iniciar el camí de la mediació i la negociació” en la recerca d’una solució dialogada i justa. En aquest sentit, nega que s’hagi plantejat presentar-se a unes eventuales eleccions catalanes si el Suprem confirma la inhabilitació de Quim Torra –va suggerir al tribunal que

“es miri amb molta atenció” el seu recurs abans de fer-ho, per no rebre un altre pal a Europa–, i assegurava que no ha valorat “cap altre escenari que no sigui exercir d’eurodiputat i continuar fent política així”, a dins, a més, de l’Aliança Lliure Europea, grup on hi ha ERC, que finalment li ha obert les portes. “Mentre hi hagi presos no normalitzarem la situació”, va insistir.

Això sí, si se li respecta la immunitat, a priori li obre la possibilitat de viatjar sense patir per cap detenció arreu

de la UE, inclòs l’Estat espanyol, on diu que “no tindria cap problema” a anar a La Moncloa o a La Zarzuela si el president o el rei espanyols s’avinguessin a parlar amb ell, un fet que lamentava que fins ara ni tan sols ha volgut fer el PSOE. El que sí que assegurava Puigdemont –i tot l’equip de JxCat que a Catalunya va celebrar amb ell la sentència amb crits de “Perpinyà!”– és que la propera reunió del grup serà a Catalunya, en concret a la del nord, on nega que vulgui comprar o llogar casa.

des i recursos des de fa mesos”, remarcava. I això, d’entrada, el duia a exigir la retirada immediata per part del Suprem de les seves euroordres, i “aviat també”, quan arran del Brexit també sigui eurodiputada, la de l’exconsellera Clara Ponsatí. “L’ordre de presó de Junqueras és la mateixa que motiva les euroordres contra ells dos; per tant, la il·legalitat de l’ordre de presó provisional també és de les euroordres”, exposava Costa. “Intuïm efectes immediats sobre l’euroordre, però no sé els procediments tècnics i jurídics que segueixen”, resumia a la tarda Puigdemont, que no volia pressionar un jutge belga que tot just dilluns va ajornar per al 3 de febrer la vista per a la seva extradició, en espera precisament que s’aclareixi la seva immunitat, arran de la sentència d’ahir.

En tot cas, Costa ja va fer deu fotocòpies al matí del dictamen del TJUE i les va enviar a cadascuna de les causes que tenen obertes. “Amb la feina feta” anteriorment, en principi no creu que els calgui fer cap més pas perquè prosperin. En aquest sentit, es felicitava que Sassoli al matí ja declarés que ha encarregat un informe als serveis jurídics per veure com s’aplica a la composició de la cambra. “Amb una fotocòpia de la sentència, que més cal perquè entrin al Parlament Europeu els eurodiputats que representen la majoria dels ciutadans de Catalunya?”, etzibava Costa, que confia que aquesta pots ser la primera via a cristal·litzar, si bé, en tot cas, ara la defensa no espera que trigui gaire més a resoldre’s la demanda que va plantejar al mateix TJUE abans de la qüestió prejudicial resolta ahir, sobre la situació específica dels dos exiliats.

Costa també avançava que el “repte” ara serà la reclamació de danys i perjudicis pels sis mesos que no han pogut exercir, i demanarà una reparació “a l’altura del dany causat”. Puigdemont, de fet, també va suggerir que s’aclareixin responsabilitats, “si cal a nivell judicial”, entre els que van dictar la seva exclusió de l’eurocambra, com Antonio Tajani. “L’anterior presidència sabia que hi teníem dret però va cedir a les pressions de l’Estat espanyol”, cloïa. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC no se seurrà amb el PSOE si l'advocat de l'Estat no es mou

■ Sánchez es posa de perfil per Junqueras i es refugia en l'acatament judicial ■ La fiscalia no recula
■ El PSOE confia en l'acord ■ El Congrés està llest per si cal la investidura abans de Cap d'Any o Reis

David Portabella
MADRID

“El cas de Junqueras ni ho complica ni ho facilita.” Aquesta era la indefinida resposta ahir dels diputats i negociadors del PSOE a l'hora de dir si l'aval judicial europeu a Oriol Junqueras allunya o acosta l'abstenció d'ERC per a una investidura de Pedro Sánchez. Per ERC, però, l'aval a la immunitat de Junqueras marca un abans i un després i ahir la portaveu, Marta Vilalta, va exigir la nul·litat de la sentència de l'1-O, la llibertat del líder empresonat i va fer saber al PSOE que no es tornaran a seure

fins que l'advocacia de l'Estat es mogui. “No ens tornarem a seure amb el PSOE fins que no sapiguem què pensa el PSOE sobre aquesta sentència, i quines valoracions en fa, què diu i què farà l'advocacia de l'Estat”, desafia Vilalta als interlocutors socialistes.

Si bé Sánchez es vanta en campanya de controlar la fiscalia en una entrevista a RNE –l'endemà s'esmenava–, ERC i el PSOE han assumit que la fiscalia va per lliure sense control de La Moncloa, com ho prova que ahir no reculés i exigís executar immediatament la inhabilitació de Junqueras. Així

La portaveu republicana, Marta Vilalta, ahir davant del Parlament amb el president de la cambra, Roger Torrent, i la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà ■ ACN

que el termòmetre republicà del tarannà del PSOE és l'advocacia de l'Estat, la mateixa que abans del ju-

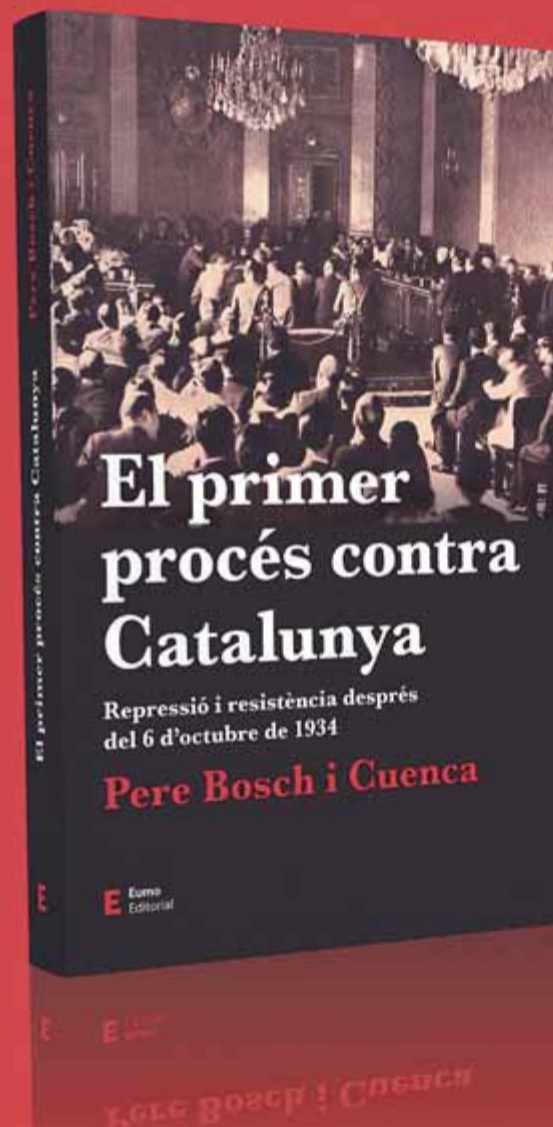
dici de l'1-O va rebaixar l'acusació de rebel·lió a sedició. Amb Sánchez de perfil i renunciant a dir

res, la vicepresidenta, Carmen Calvo, es refugiava en l'acatament judicial, sostenia que no afecta la sen-

tència del 14 d'octubre i advertia que la investidura “no té a veure amb l'espai en què té lloc aquesta sentència”. La Moncloa va trigar set hores a emetre un comunicat “acatant les resolucions dels tribunals espanyols i també dels supranacionals, a la jurisdicció de la qual se sotmet en virtut dels tribunals”. Rasi curt: recorda al Suprem l'obediència al marc de la UE. Dels vuit punts, el vuitè advoca per obrir una nova etapa política. Però ERC mira el sisè, que diu que “l'advocacia de l'Estat està estudiant amb el degut deteniment la sentència i presentara el seu escrit els pròxims dies”. És aquí on ERC examina les ganes del PSOE de “posar fi a la via repressiva”.

Amb els negociadors del PSOE fent cara de pòquer i confiant en l'acord, el Congrés està llest per si ha de fer el ple d'investidura els dies 27, 28 i 30 de desembre o bé els dies 2, 3 i 5 de gener. En mans d'ERC –i del PSOE– queda si hi pot haver acord abans de Cap d'Any o de Reis. ■

La història ens fa entendre el present

E Eumo
Editorial

Ajuntament del Pont de Bar
ANUNCI 11/2019

Per acord del Ple del dia 17-10-2019 s'ha aprovat inicialment l'Addenda al Conveni Urbanístic de 14 de febrer de 2013, per a fer efectives, amb caràcter executiu, les previsions fixades a l'aprovació definitiva del Pla especial urbanístic del projecte constructiu de l'aprofitament hidroelèctric de Cabiscoll II en el riu Segre, en la part que afecta el municipi del Pont de Bar, que ha de quedar incorporat i formar part de la documentació del Pla especial urbanístic de la variant del Camí de Sant Jaume, al seu pas pel Mas dels Arenys, al terme municipal del Pont de Bar, per permetre rectificar la descripció del camí d'accés a l'aprofitament hidroelèctric Cabiscoll II com a variant del Camí de Sant Jaume al seu pas pel Mas dels Arenys i les operacions connexes, tot a fi i efecte de fer efectives, amb caràcter definitiu i executiu, les previsions del projecte constructiu de l'aprofitament hidroelèctric de Cabiscoll II en el riu Segre, en la part que afecta el municipi del Pont de Bar, presentat per CENPAR SA.

Sobre un termini d'informació pública de vint dies hàbils comptats a partir de la publicació d'aquest Edicte al BOP de Lleida, per tal que tothom pugui examinar l'expedient i el text inicial de l'addenda al conveni, en les oficines de l'Ajuntament (plaça Major, 1, del Pont de Bar) durant hores d'oficina, i presentar-hi les al·legacions i reclamacions que s'estimin convenients.

Qualsevol interessat també podrà consultar el text íntegre de l'addenda al conveni que s'exposa al públic a la plana web municipal <http://pontbar.ddl.net/> (apartat de tramitacions d'urbanisme).

La qual cosa es fa pública per a coneixement general d'acord amb l'article 104 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

La qual cosa es fa pública per a coneixement general.

El Pont de Bar, 16 de desembre de 2019
L'alcalde,
Rosa Andorrà Nicola

Ajuntament de Vilanova del Vallès
ANUNCI

S'ha aprovat inicialment el projecte de parcel·lació mitjançant la modalitat de compensació del Sector Nord PAU006, presentat per SABADELL REAL ESTATE DEVELOPMENT SLU i elaborat per l'advocat Sr. Enric Acero i l'arquitecte Sr. Mauro Mas, per la Junta de Govern Local de data 18.12.2019.

De conformitat amb els articles 89.6 i 119.2.c) del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, se sotmet a informació pública pel termini d'un mes, comptat des de l'endemà de la publicació del present anunci, a fi que els qui poguessin tenir-se per interessats en dit expedient puguin comparèixer i formular totes les al·legacions, suggeriments o reclamacions que tinguin per convenient.

Al seu torn, estarà a la disposició dels interessats a la seu electrònica d'aquest Ajuntament [adreça <https://www.vilanova-delvalles.cat/>].

Igualment, durant dit termini podrà ser examinat per qualsevol interessat en les dependències municipals perquè s'hi formulin les al·legacions que s'estimin pertinents.

Yolanda Lorenzo
Alcalde
Vilanova del Vallès, 18 de desembre de 2019

Ajuntament de Calonge i Sant Antoni
ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament de Calonge, reunit en sessió ordinària el dia 29 de novembre de 2019, va acordar sotmetre a informació pública l'aprovació inicial de la modificació de l'article 7 del Reglament de règim intern del Consell escolar municipal, mitjançant un anunci al BOP, al DOGC, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis electrònic de la corporació, pel termini de 30 dies, per a la formulació de reclamacions o al·legacions. La qual cosa es fa pública per a coneixement general en compliment de la normativa vigent, advertint que l'expedient de referència, a efecte de consulta, es troba a l'Àrea de Secretaria General d'aquest ajuntament, exp. 2019/9564 (horari de matins de 8:00 h a 14:00 h).

En el supòsit de no formular-se reclamacions o al·legacions, l'acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu i es publicarà i comunicarà als efectes previstos als articles 65 i 66 del ROAS.

Calonge i Sant Antoni, 4 de desembre de 2019
L'alcalde
Miquel Bell-Iloch Palet

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat vol dimissions a l'Estat i considera Torra un represaliat

■ Exigeix, amb els comuns i la CUP, la llibertat dels presos
■ Cs es vanta d'haver denunciat Torra i el PSC guarda silenci

Xavier Miró
BARCELONA

Els grups parlamentaris de JxCat, ERC i la CUP van rebre ahir amb un aplaudiment a la mateixa cambra la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) que estableix la immunitat per als eurodiputats electes des del moment de la proclamació dels resultats –immunitat que confirma personalment en el cas de Junqueras perquè va ser l'advocat d'aquest qui va recórrer al TJUE. I és que, a més de la situació de Junqueras, la decisió europea obre la porta a Puigdemont i Comín per prendre possessió del càrrec d'eurodiputats. Fins i tot reconeixia ahir aquesta segona possibilitat l'eurodiputat català de Ciutadans Jordi Cañas. Tant aquest com l'eurodiputada catalana del PP Dolors Montserrat, però, van defensar que, tot i que se li hagi reconegut la "immunitat", Junqueras no té "impunitat" perquè està condemnat i, segons ells, ha de continuar a la presó.

Junts per Catalunya va exigir "dimissions" a la judicatura espanyola. "Exigim dimissions, les que corresponguin davant les

Batet, al Parlament ■ ACN

contradiccions que ha fet aflorar la sentència i les decisions que s'han pres aquests dos anys, que han afectat de manera injusta els presos polítics", afirmava ahir el portaveu de la formació al Parlament, Albert Batet. El vicepresident primer del Parlament, Josep Costa (JxCat), considera que la decisió europea obliga a posar en llibertat "immediata" Junqueras i a aixecar les causes contra Puigdemont i Comín.

La CUP considera que el TJUE fa un "toc d'atenció" sobre la "falta de separació de poders" entre el legislatiu i l'executiu a l'Estat espanyol, però adverteix que

el conflicte no es resoldrà només per la via judicial. En paraules a l'ACN de Maria Rovira, del secretariat nacional de la formació, cal afegir al front judicial la resposta al carrer, la iniciativa institucional i l'ofensiva internacional. Per la seva banda, Catalunya en Comú veu aquest fet com una "bufetada" al Suprem per haver vulnerat els drets de Junqueras i demana diàleg polític.

Pel que fa a la inhabilitació del president Torra, JxCat la qualifica de "represàlia" i una mostra de la "deriva antieuropea de la justícia espanyola", en paraules de Costa. La CUP se solidaritza amb Torra i hi veu una "deriva autoritària" de la justícia espanyola. Jéssica Albiach, dels comuns, considera una "mala notícia" la inhabilitació perquè, avisa, posar una pancarta és un acte "simbòlic".

La portaveu de Cs al Parlament, Lorena Roldán, va demanar a Torra que faci un "pas al costat" i convoqui eleccions. Ciutadans es vanta d'haver posat la denúncia contra Torra. El PSC, per la seva banda, defugia ahir valorar cap de les dues sentències. ■

ATL Entitat d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat
Generalitat de Catalunya

ANUNCI

El Director de l'Ent d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, mitjançant la Resolució de 13 d'agost de 2019 i en compliment de les disposicions vigents, ha acordat l'obertura d'un període d'informació pública als efectes d'examen, rectificació i presentació de reclamacions del Projecte constructiu de la renovació dels ramals de Can Pallars, Castellet i Serra Galliners a Sant Quirze del Vallès, i de la relació dels béns i els drets afectats per l'esmentat projecte, el qual resta a disposició del públic durant el termini de trenta dies hàbils, comptat des de l'endemà de la publicació d'aquest Anunci en el DOGC, en hores d'oficina, a les dependències següents:

Oficines de l'Ent d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, Carrer Sant Martí de l'Erm, 30, 08970 Sant Joan Despí.
Ajuntament de Sant Quirze del Vallès, Plaça de la Vila, 1, 08192 Sant Quirze del Vallès.

També es podrà consultar el projecte al web de l'Ent d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat a l'adreça següent: https://www.atl.cat/ca/projectes-d-obres-en-informacio-publica_16962.

Dins d'aquest termini, els particulars, les entitats i els organismes afectats per l'execució de les obres projectades poden presentar, per via telemàtica mitjançant el tràmit de petició genèrica de la seu electrònica de la Generalitat adreçada a l'Ent ATL <https://web.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Peticio-generalica?category=72461610-a82c-11e3-a972-000c29052e2c> o bé presencialment per escrit als registres de les dependències indicades més amunt, les al·legacions que considerin pertinents en relació amb el traçat, les característiques i l'objecte del projecte, i en qualsevol de les formes que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Atès que el projecte que se sotmet a informació pública conté una llista concreta i individualitzada dels béns i els drets que són considerats d'expropiació necessària, i d'acord amb el que estableix el paràgraf segon de l'article 17 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954 i els articles concordants del seu Reglament de 26 d'abril de 1957, qualsevol persona interessada o titular de drets reals i interessos econòmics sobre els béns afectats també pot, dins el termini establert en aquesta informació pública, formular al·legacions per escrit per tal de corregir els possibles errors que s'hagin produït en la confecció de la llista dels béns i els drets afectats, que es publica annexa, o oposar-se motivadament a la necessitat d'ocupació, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

Aquesta actuació dona compliment a les finalitats previstes que s'inclouen en el Pla d'inversions i reposicions de l'Ent d'Abastament Ter-Llobregat per al període 2019-2023 aprovat pel Consell de la Xarxa d'Abastament Ter-Llobregat de l'Agència Catalana de l'Aigua el 2 de juliol de 2019.

Sant Joan Despí, 19 de novembre de 2019.
Josep Andreu Clariana i Selva
Director

Annex Terme municipal de Sant Quirze del Vallès Finca de projecte núm.: 1. Polígon: 149. Parcel·la: 2111. Titular: ATLL Concessionària de la Generalitat de Catalunya, SA. Superfície d'expropiació, en m²: 86,75. Superfície de servitud de pas, en m²: 75,20. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 65,80. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 6. Polígon: 397. Parcel·la: 8001. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 21,41. Superfície de servitud de pas, en m²: 752,61. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 1.665,53. Naturalesa: Rústica.	Parcel·la: 7603. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 32,48. Superfície de servitud de pas, en m²: 400,00. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 867,20. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 2. Polígon: 14. Parcel·la: 2114. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície de servitud de pas, en m²: 725,60. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 634,90. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 7. Polígon: 267. Parcel·la: 3801. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 46,12. Superfície de servitud de pas, en m²: 98,71. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 374,43. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 12. Polígon: 387. Parcel·la: 9501. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 17,21. Superfície de servitud de pas, en m²: 392,36. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 1.471,86. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 3. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Polígon: -. Parcel·la: -. Superfície d'expropiació, en m²: 63,21. Superfície de servitud de pas, en m²: 3.880,00. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 3.395,00. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 8. Polígon: 82. Parcel·la: 38. Titular: Maya Girabau, Balbina. Superfície d'expropiació, en m²: 17,21. Superfície de servitud de pas, en m²: 28,80. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 13. Polígon: -. Parcel·la: -. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 58,56. Superfície de servitud de pas, en m²: 5.355,06. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 5.355,06. Naturalesa: Urbana.
Finca de projecte núm.: 4. Polígon: 9. Parcel·la: 32. Titular: Isart Mas, Esther. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 1.086,70. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 9. Polígon: -. Parcel·la: -. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 56,12. Superfície de servitud de pas, en m²: 5.280,29. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 4.619,81. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 14. Polígon: 82. Parcel·la: 102. Titular: Graells Montull, Ramon (Hereus de). Superfície d'expropiació, en m²: 17,21. Superfície de servitud de pas, en m²: 454,84. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 454,84. Naturalesa: Rústica.
Finca de projecte núm.: 5. Polígon: 387. Parcel·la: 9501. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície d'expropiació, en m²: 23,56. Superfície de servitud de pas, en m²: 119,21. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 103,61. Naturalesa: Rústica.	Finca de projecte núm.: 10. Polígon: 377. Parcel·la: 8504. Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès. Superfície de servitud de pas, en m²: 560,12. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 492,13. Naturalesa: Urbana.	Finca de projecte núm.: 15. Polígon: 82. Parcel·la: 103. Titular: Companyia d'Aigües de Sabadell, SA. Superfície d'expropiació, en m²: 63,40. Superfície de servitud de pas, en m²: 420,40. Superfície d'ocupació temporal, en m²: 420,40. Naturalesa: Rústica.
	Finca de projecte núm.: 11. Polígon: 377.	

Tribeca
café - bar

Plaça de les Valls d'Ax, local 2 · Palafolls

GINEBRA + TÒNICA SCHWEPPES (5 €)
BEEFEATER · BOMBAY SAPHIRE · TANQUERAY · SEAGRAMS

GINEBRA + TÒNICA PREMIUM (7,50 €)
MOM · PUERTO DE INDIAS · ISH · HENDRICKS · GVINE

****SUPLEMENT TÒNICA PREMIUM + 0,50 €****

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La sentència exalta la ira patriòtica de la dreta espanyola

■ Casado titlla Junqueras de “delinqüent” i el vol a la presó amb Puigdemont ■ Vox creu que a Alemanya no li passaria

David Portabella
MADRID

Una onada d'ira patriòtica va recórrer la dreta espanyola. “És un cop a Espanya, un atac a la sobirania”, lamentava el portaveu de Vox Iván Espinosa de los Monteros. “Res ha canviat jurídicament. Junqueras segueix sent un delinqüent i ha de seguir a la presó, i Puigdemont ha d'acabar a la presó”, va reivindicar el líder del PP, Pablo Casado.

Tot i que la detenció de Puigdemont a la localitat alemanya de Schuby el 25

La frase

“La judicialització del conflicte polític ha allunyat la resolució i ha deteriorat la imatge de la nostra justícia”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

de març del 2018 va obrir simpaties al Madrid oficial sobre la col·laboració i la duresa de la UE, el revés de Schleswig-Holstein va dur la dreta espanyola a postulars antieuropeus –“si l'euroordre no funciona,

Schengen no té sentit”, va gosar dir el popular Esteban González Pons– que ahir emergien de nou. El número dos del PP i mà dreta de Casado, Teodoro García Egea, animava a desobeir el Tribunal de Justícia de la UE. “Junqueras està condemnat i ha de complir la pena ho digui qui ho digui”, va dir el secretari general del PP.

A Ciutadans, Inés Arrimadas sosté que el tribunal europeu “ni anul·la ni qüestiona” la sentència de Junqueras i promet treballar a Espanya i a Europa perquè “els pròfugs de la

Pablo Casado amb Teodoro García Egea, secretari general del PP, i Cayetana Álvarez de Toledo, portaveu popular al Congrés ■ FERNANDO VILLAR / EFE

justícia no puguin ser candidats ni campar al seu aire per la UE”.

Per l'ultradreta Santiago Abascal, “Espanya està patint un gravíssim atac a la seva sobirania, i per tant, a la seva Constitució.

A l'atac s'hi sumen els tribunals europeus.” “No s'atrevirien a atacar així Alemanya”, es lamentava Espinosa de los Monteros.

Als antípodes, el líder de Podem, Pablo Iglesias, alertava que judicialitzar

el conflicte polític a Catalunya “ha allunyat un escenari de resolució i ha deteriorat la imatge de la nostra justícia”. “Toca una nova etapa de diàleg”, oferia l'aspirant a vicepresident amb Sánchez. ■

És Nadal
i ens arribes al cor

Bon Nadal i bones festes

Ràdio Sabadell 94.6
www.radiosabadell.fm

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia proposa fiança de 9.000 euros per a tres CDR

- ▣ L'Audiència estudia si allibera Buigas, Duch i Garzón
- ▣ Formen part dels vuit empresonats en l'operació Judes

Redacció
BARCELONA

Tot i que la fiscalia va demanar ahir que es mantinguessin a la presó quatre dels vuit membres dels CDR detinguts el 26 de setembre en el marc de l'operació Judes, també va proposar que si finalment la sala penal de l'Audiència Nacional es decantés per la posada en llibertat de tres d'ells —Xavier Duch, Eduardo Garzón i Xavier Buigas—, que ho faci sota una fiança de 9.000 euros.

Segons van informar fonts jurídiques en acabar

La data

26.09.19

En el marc de l'operació Judes van ser detinguts els membres dels CDR acusats d'un delictes de terrorisme.

la vista que es va celebrar ahir per decidir els recursos d'apel·lació presentats pels quatre investigats, la tesi de la fiscalia continua sent la mateixa: que els quatre membres dels CDR, junt amb quatre més que

són també a la presó, formaven un grup terrorista i que, per tant, hi ha risc de fuga si queden en llibertat.

En la vista, celebrada a porta tancada, el tinent fiscal de l'Audiència Nacional, Miguel Ángel Carballo, s'ha remès a l'informe que va remetre per escrit a la sala en resposta als recursos i on esmenta que no s'oposaria a la llibertat de Duch, Garzón i Buigas sota fiança de 9.000 euros, per entendre que no van tenir contacte amb explosius. Aquesta possibilitat, que ahir no va dir a la sala, no es preveu per al quart mem-

Xavier Duch, un dels tres membres dels CDR per als quals la fiscalia accepta la llibertat amb fiança ■ O. DURAN

bres dels CDR, Alexis Codi-
na.

L'acusació popular, que exerceix l'Associació Catalana de Victimes d'Organitzacions Terroristes (Acvot), s'hi va manifestar en contra i va qualificar d'"irrisòries" les fiances proposades per la fiscalia.

La defensa dels quatre membres dels CDR, representada per advocats d'Alerta Solidària, va insistir que l'Audiència Nacional no és competent per portar aquesta investigació, que, segons la seva opinió, hauria de traslladar-se a jutjats ordinaris. Va recor-

dat que en el cas de la mem-
bres dels CDR Tamara Carrasco, un jutge de l'Audiència Nacional va acordar que la seva activitat no podia ser qualificada de terrorisme, sinó de desordres públics, i va remetre la investigació als jutjats de Catalunya. ■

ARTESANS DEL BARROC
Cervera i l'art del seu temps
—
Biblioteca de la Universitat de Cervera
Del 12 d'octubre de 2019 al 12 d'abril de 2020

PAERIA DE CERVERA
Museu Comarcal de Cervera
Gremi d'Artesans de Cervera
Departament de Cultura
CERVERA
1931 128 122 84 51
1931 128 122 84 51

CAP D'ANY 2020 ELS PALLARESOS

21h ~ SOPAR amb càtering servit.
00:30h ~ BALL amb l'orquestra

Menú Adult (35€)
BENVINGUDA
Amelletes amb flor de sal - Xips vegetals - Tartalleta de mousse de formatge blau amb fruits vermells - ENTRANT
Amanida amb escuma de mató i mel.
PRIMER (a escollir-ne un)
Caneló de marisc i llamantol amb gel de mango.
Carpaccio de peus de porc, pinyons, boniato i cruixent de pa pita.
SEGON (a escollir-ne un)
Lingot d'espàtleta de xai, poma rostida i salates glaçades.
Cassoleta de rap amb gamba vermella.
POSTRE (a escollir-ne un)
Coulant de xocolata quenelle de torrò i crumble.
Mousse de fruits vermells, vainilla gelatinada i anís.
PA, AIGUA, VI I CAVA
RAÏM I BOSSA DE COTILLÓ
NOVETAT: Coca amb xocolata desfeta a la matinada

Menú Infantil (15€)
PRIMER
Canelons de rostit amb beixamel de la chef.
SEGON
Mini burguers amb patates fregides i salses.
POSTRE
Coulant de xocolata amb llaminadures de cap d'any.
PA I AIGUA
RAÏM I BOSSA DE COTILLÓ
Coca amb xocolata

Ticket Festa 12€
Ball i coca amb xocolata desfeta de matinada (A partir de les 00h - Menors 16 gratuït)

LA VENDA D'ENTRADES ES DURÀ A TERME A L'AJUNTAMENT FINS EL DIA 20 DE DESEMBRE.
MÀXIM DE 6 TICKETS PER PERSONA.
POSSIBILITAT MENÚ VEGÀ I CELÍAC.

A PARTIR DE LES 00:00H ES PROHIBEIX L'ENTRADA DE BEGUES PROVINENTS DE L'EXTERIOR.
SERVEI DE BARRA DURANT TOTA LA NIT
SOPAR LIMITAT A AFORAMENT (350 PERSONES)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'encerclada al Camp Nou acaba amb 64 ferits

■ El Tsunami Democràtic admet que no va poder fer l'acció més contundent: desplegar dues grans pancartes durant el partit portades per drons ■ La seguretat del Barça va interceptar els ginyes

Redacció
BARCELONA

Els aldarulls després de la concentració pacífica de dimecres al voltant del camp del Barça, en què també es van cremar contenidors, va acabar amb 64 persones ferides i deu detinguts per part dels Mossos, que no van dubtar a carregar violentament contra manifestants, com ahir es va poder veure en moltes imatges difoses per les xarxes socials. El Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va confirmar que dimecres va atendre 64 persones, 39 de les quals eren agents dels Mossos. Del total d'assistències, 59 van ser ferits lleus i cinc de poca gravetat. En total, 16 persones van ser traslladades a diferents centres mèdics.

D'altra banda, els detinguts, a qui s'acusa de desordres públics pel llançament d'objectes i d'atemptat contra l'autoritat pública, van començar ahir a

La seguretat del Barça va requisar caretes de Messi i pancartes, i segons Buch, va interceptar els drons ■ A.G. / EFE

passar a disposició judicial.

El conseller d'Interior, Miquel Buch, va defensar ahir l'actuació dels agents, que, segons ell, va ser "adequada i ajustada a la realitat". Va atribuir l'origen dels disturbis al carrer a la presència d'"un grup molt

minoritari d'extrema dreta". "Hi ha imatges que no ens agraden ni d'una banda ni de l'altra, però tots els objectius de garantir la seguretat de milers i milers de persones es van aconseguir amb èxit", va dir ahir Buch, que va defensar que els aldarulls ha-

vien començat després que un grup d'extrema dreta intentés accedir al perímetre dissenyat pels Mossos al voltant del Camp Nou. Tot i que molta gent opina el contrari—per això ahir les xarxes socials bullien demanant, novament, la seva dimissió—,

Buch va dir: "No puc acceptar de cap manera i en cap cas que es digui que la policia va originar els aldarulls."

D'altra banda, el conseller va assegurar ahir que van ser els inhibidors habituals del Barça els qui van interceptar els drons amb

els quals el Tsunami Democràtic volia desplegar unes pancartes gegants sobre el camp. "Nosaltres no hem tingut cap interacció amb Tsunami i no coneixiem els seus plans", va dir.

Cert fracàs

El Tsunami Democràtic va confirmar ahir que la seva intenció era desplegar amb drons dues pancartes gegants, una amb el lema *Spain, sit and talk* i l'altra amb un missatge en contra de la repressió. La plataforma independentista va admetre un cert fracàs dels seus objectius, tot i que ahir va valorar molt positivament els milers de persones que van acudir a la seva crida i el ressò internacional.

El Tsunami Democràtic va criticar—igual que molts ciutadans que tenien entrada per anar a veure el partit— que els havien requisat les petites pancartes que es repartien amb la llegenda *Spain, sit and talk* i, també, caretes de Messi, i van acusar el president del Barça, Josep Maria Bartomeu, de trepitjar la llibertat d'expressió i de fer "el contrari" del que havia dit públicament que farien, permetre les opinions. Buch va dir ahir que l'accés a l'estadi no era responsabilitat dels Mossos i que va ser la seguretat del Barça qui va requisar aquests materials. ■

VI Beca dels Premis Carles Rahola

Convocatòria

Beca al millor projecte professional de recerca en l'àmbit de la història del periodisme a les comarques gironines.

Termini de presentació de les sol·licituds: 13 de gener del 2020

Dotació del premi: 3.000 euros

Més informació i bases: www.premiscarlesrahola.cat/beca2019

Ho organitza

Hi col·laboren

